

Ad spm. nr. S 2619

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Søren Søndergaard (EL) i folketingssamlingen 1994-95 stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 7232, var sålydende:

Til justitsministeren (14/9 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Finder ministeren det ikke usædvanligt, at varetægtsfængslingerne i Ri-Bus-sagen er begæret forlænget med yderligere 4 uger, når henses til ministerens svar på spørgsmål nr. S 2297, hvori det oplyses, at Esbjerg politikreds ikke lider under mandskabsmangel, ekspertise eller erfaring?«

Supplerende svar (13/10 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Esbjerg, som har oplyst følgende:

»Af Vestre Landsrets kendelse af 18. august 1995 fremgår det, at landsretten – efter at være blevet forelagt dels vidneforklaringer, dels andet materiale til underbygning af vidneforklaringerne – har fundet, at der foreligger en begrundet mistanke om, at de sigtede . . . har gjort sig skyldige i medvirken til en række tilfælde af hærværk, omfattet af straffelovens § 291, stk. 2, og at . . . i forbindelse med et hærværksforhold den 6. maj 1995 mod 21 busser, har overtrådt straffelovens § 193, stk. 2. De fængslede er mistænkt for at have spillet en fremtrædende rolle i forbindelse med planlægningen og iværksættelsen af en lang række organiserede hærværksforhold med ødelæggelser for mere end 1 million kroner, begået over en længere periode, med det formål at forhindre busdriften i Esbjerg.

Efterforskningen i en sådan sag skønnes ikke at kræve en særlig ekspertise eller erfaring. Derimod skønnes det nødvendigt, at efterforskningen gennemføres af en begrænset gruppe af kompetente, engagerede og energiske efterforskere. De mange forhold og de mange implicerede personer bevirker imidlertid, at efterforskningen ikke kan afsluttes så hurtigt, som hvis sagen kun havde drejet sig om ganske få forhold

med enkelte implicerede. Endvidere har det i den første 4-ugers-periode ikke været muligt at opnå landsrettens tilladelse til at komme i besiddelse af materiale, der skønnes af betydning for efterforskningen.

Vestre Landsret udtaler den 18. september 1995, at der fortsat findes begrundet mistanke om, at de sigtede har gjort sig skyldige i medvirken til en række tilfælde af hærværk, omfattet af straffelovens § 291, stk. 2, og . . . tillige i overtrædelse af straffelovens § 193, stk. 1. Af de grunde, der var anført i landsrettens kendelse af 18. august 1995, finder landsretten, at der fortsat er bestemte grunde til at frygte, at de sigtede, hvis de løslades, på ny vil begå tilsvarende kriminalitet. Landsretten vurderer også, at en forlængelse af varetægtsfængslingen ikke på nuværende tidspunkt skønnes udelukket efter bestemmelsen i retsplejelovens § 762, stk. 3.

Med hensyn til landsrettens bemærkning om retsplejelovens § 762, stk. 3, skal jeg fremhæve, at det af en i UFR 1990.10 aftrykt Østre Landsrets dom fremgår, at 6 kun 18-19-årige, der blev fundet skyldige i kun 18 tilfælde af hærværk og 2 forsøg herpå over for en række servicestationer med skader for kun mellem 2.000,00 og 18.400,00 kr., og i bortskaffelse af ting til en værdi af kun mellem 8.100,00 og 12.200,00 kr., blev idømt straffe af hæfte i 30-60 dage. Når der fra anklagemyndighedens side blev fremsat begæring om forlængelse af fængselsfristen med yderligere 4 uger, subsidiært en ikke væsentlig kortere fængselsfrist, er der således taget hensyn til, at der er tale om en sag af en langt mere alvorlig karakter, end hvad der kan søges af sammenligningsgrundlag.«

Justitsministeriet kan til orientering oplyse, at Statsadvokaten i Sønderborg den 5. oktober 1995 besluttede at løslade de varetægtsfængslede. Som begrundelse for beslutningen har statsadvokaten særligt henvist til den tid, der må forventes at forløbe, indtil domsforhandlingen i sagen kan berammes, samt til den forventede varighed af domsforhandlingen.

Statsadvokaten har bemærket, at der ikke ved beslutningen er tilkendegivet, at påtale helt eller delvis vil blive opgivet, ligesom ingen af de rejste sigtelser er frafaldet.